

Wacław Grabkowski, poeta, pisarz. Debiutował wierszami w „Sigmie” (1979 r.). Jego wiersze ukazały się także w „Głosie Polonii” w Austrii (1981 r.). W 2004 r. jego powieść *Dzieci z Wilczego Kąta* zdobyła I nagrodę w konkursie na współczesną powieść o tematyce dolnośląskiej. W 2006 r. ukazała się nagrodzona powieść *Park Wschodni*. Autor powieści *Guz w fiótkach* (I wyd. 1998 r., II wyd. 2005 r.) i zbiorów opowiadań *Wypalacz drutu* (2000 r.), *Kapelusz i bandana* (2007 r.), a także dziennika *Mało im naszych też? Dziennik z czasów powolnego upadku komunizmu 1980-2007*. W 2021 r. wyszła jego powieść o tematyce współczesnej z elementami fantasty *Sernik i inne wypieki*. Od 2000 r. jest członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Powieść łączy w sobie motywy oniryczne z elementami fantasty i wątkami inspirowanymi antropologią wyspiarskich ludów Pacyfiku. Dobra, dynamiczna fabuła i świetnie skonstruowane postacie powodują, że czyta się ją doprawdy jednym tchem. A jednocześnie są w niej sugestywny poetycki nastrój i ciekawe refleksje filozoficzne, skłaniające do rozważań nad naturą człowieka, jego wiarą i powołaniem życiowym. Szczególnie interesujący wydaje się wątek eksterminacji dzieci urodzonych „bez oddechu” (nawiązujący chyba po trosze do rytuałów spartańskich), kryjący w sobie duży potencjał refleksji humanistycznej. Aczkolwiek utwór ten zawiera pewne cechy powieści inicjacyjnej, nie zaliczam go do tekstów dla młodzieży, sądzę, że ma on charakter uniwersalny, można go adresować do wszystkich zainteresowanych tym typem nieszablonej, nieco „odlotowej” lektury.

Joanna Papuzińska

